

epc razveselilo; 3. Po predstavi je zapel moški zbor pod vodstvom gosp. organista krasno mило donečo pesem »Oj vsi tako«. Vse občinstvo je zaključilo prireditev z veselimi iz srca se dvigajočimi klici Bog živi. Vsa čast našemu č. g. župniku za njegovo požrtvovalnost in trud, organistu in njegovim pevcem za njihovo krasno in mило pesem ter vsem vrlim fantom in dekletom! Zelimo še kmalu kaj takega!

Hoče. Tudi letos v nedeljo dne 8. decembra pride Miklavž v dvorano našega katoliškega bralnega društva, da obdaruje vse pridne otroke. Ker je župnija velika in vsi pridni otroci ne morejo naenkrat v dvorano, zato nas bo posetil kar dvakrat in sicer ob treh popoldne in ob pol osmih zvečer. Milavžu na čast bo pred njegovim prihodom obakrat lepa gledališka predstava, pri kateri sodelujejo večinoma šolski otroci. Vsi prijatelj mladine in poštene zabave ste prijazno vabljeni!

Marenberg. Katoliško prosvetno društvo uprizaro v nedeljo dne 8. decembra ob tretji uri popoldne pri g. Brudermanu eno najlepših ljudskih iger »Lurška pastarica«, na katero se naša vrla dekleta pripravljajo z največjim veseljem in vnemo. Zato vabi odbor vse domačine in sosede, da se udeležijo te pomembne prireditve v obilnem številu.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tukajšnja mladina proslavi Brezmadežno na njen praznik, dne 8. decembra, z lepo prireditvijo v dvorani društvenega doma. Spored obsega deklamacije in staro, a še vedno vabljivo in ganljivo igro »Lurška pastarica«. Pred mladinsko predstavo je kratko predavanje o Lurdu in lurških čudežih. Začetek ob treh popoldan. Vljudo zopet vabimo vse prijatelje naše mladine, njegova stremeljenja in hotenja. Napolnite prostorno društveno dvorano domačini in sosede sebi v dušno korist in zabavo, mladini pa v veselje! Ne boste razočarani.

Šmartno pri Slovenjgradcu. Tukajšnje prosvetne in cerkvene organizacije proslave 8. decembra na praznik Brezmadežne 50 letni jubilej mašništva svetega očeta Pija XI. s petjem, deklamacijami, živimi slikami in s tri dejansko igro »Izgubljen raj«. Ker je čisti dobiček namenjen dobrotelosti, se cenjeno občinstvo najprijazneje vabi k obilni udeležbi.

Gornja Sv. Kungota. Velike reči so v teku v Gornji Sv. Kungoti. 26. decembra, na praznik sv. Štefana pridite ob blizu in daleč v Gornjo Sv. Kungoto k prekrasni zgodovinski igri »Sveta Neža in Fabiola«. Igrali se bosta tudi dve prekrasni smešnici tako, da se jih bo marsikateri spominjal še pozna leta. Če bi tudi vreme ne bilo ugodno, nič se bati, nič se ne ustrašite priti, ker kaj takega se ne vidi kdajkoli. V toplih gledaliških prostorih boš pozabil na zimo, če bi tudi zunaj bril mrzel veter. Tudi za lačne želodce bo preskrbljeno. Cene kot navadno: Sedeži 5 Din, stojišča 3 Din. — Podpirajte obmejno kulturno društvo.

Sv. Anton v Slovenskih goricah. Orliški krožek ponovi v nedeljo dne 8. decembra tega leta ob treh popoldne v društvenem domu na željo mnogih, ki zadnjič niso mogli priti igro »Lurška pastarica«. Vsi, ki ljubite Brezmadežno, pridite na njen praznik v obilnem številu!

Sv. Vid pri Ptujju. Igra »Jugoslavija prihaja«, ki je 1. decembra napravila tako dober utis, se 8. decembra ponavlja. Kdor je še ni videl, naj gotovo pride!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru ima na praznik Brezmadežne, dne 8. decembra tega leta Miklavžev večer z igrico »Otroci pri sv. Petru«, in sicer ob treh popoldne. Vstopnina: Sedeži Din 4, stojišča Din 2, za otroke Din 1. Vsi prijazno vabljeni.

Velika Nedelja. Orliški krožek priredi v nedeljo dne 8. decembra popoldne po večernicah Miklavžev večer z zelo pestrim programom. — Vabljeni vsi v obilnem številu! Odbor.

Polzela. V nedeljo dne 8. decembra ob treh popoldne bo gostoval pri nas v dvorani gosp. Cimpermanna dramatski odsek Gasilnega dru-

štva iz Šmartna ob Paki z igro Manice Komarove »Prisega o polnoči«. Igra je ena najlepših, ki je doživela v Sloveniji briljantne uspehe in ki se je uprizorila tekom 5 mesecev čez 40 krat. Polzelani posetite prireditev v obilnem številu!

Vrbje pri Žalcu. Miklavžev večer priredi orlovski odsek pri g. J. Debiču v četrtek ob 6. uri zvečer. Darila za otroke se naj oddajo v trgovini. V soboto popoldne je utonil sin lastnika Poljšakove žage v Vrbju. Dveletnega Franca Strausa so našli v bližini grižkega mostu v strugi v nedeljo dopoldne.

Sv. Jurij ob južni železnici. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 8. decembra tega leta v dvorani katoliškega doma igro s petjem v štirih dejanjih »Divji in nedeljski lovci«. Na sporedu je tudi govor in deklamacije. Velika novost bo tudi, ko se bo v nedeljo prvič zasvetila električna luč na našem odru. Vsi prijatelji društva od blizu in daleč iskreno vabljeni.

Sladka gora. Naše katoliško izobraževalno društvo priporoča vsem članom, posebno pa uka potrebni mladini, da se marljivo poslužijo knjižnice. Posebno zdaj v dolgih zimskih večerih je vredno imeti dobro čtivo in potem prebrane knjige vrniti. Odslej se bodo knjige izposojevale od enih do dveh popoldne in po večernicah vsako nedeljo v kaplaniji.

Močan učence za pekarijo se takoj sprejme. Ivan Zamuda, pekarija, Maribor, Frankopanova 9. 1456

Mlinarskega učenca sprejme Karl Golčnik, umetni mlin, Fram. Dobi hrano in stanovanje v hiši. Drugo po dogovoru.

Cenjene čitatelje opozarjamo na današnji uvodni članek!

Pobrezje pri Mariboru. V nedeljo dne 1. decembra popoldne je nenadoma preminul na Pobrezju tamošnji po Mariboru in okolici dobro znani gostilničar Franc Balon. Bil je doma iz Bizeljskega in je kupil krčmo s posestvom malo pred prevratom. Bil je dober gospodar, skrben oče in vzgleden mož. Ostani mu ohranjen časten spomin!

Razvanje pri Mariboru. Preteklo nedeljo smo srečno spravili pod streho občinski proračun za leto 1920. Največje postavke izdatkov so: šola, vzdrževanje cest, izpeljava električne javne razsvetljave, poprava in povečanje pokopališča. Sklenjene so bile naslednje doklade: na zemljiški davek 30, zgradarino in pridobnino pa 50 odstotkov. Trošarina 70 para od litra. Razven tega se bo pobiralo občinske doklade tudi na druge alkoholne pijače, razven sadjevca. — V naši občini se že dolgo goji perutnina rujave štajerske pasme. Cena kokoši je do 60 Din, petelinov do 70 Din komad. Dobiti je vsako zaželjeno število teh živali. — Obrniti sen je na občinski urad v Razvanju, kjer se dobe vsa pojasnila.

St. Peter pri Mariboru. Prejšnjo nedeljo so metavski fantje spet pokazali svojo grdo navado. Po preobilo zavžitem alkoholu so hoteli pokazati svojo korajžo. Gostilničarju Toplaku so pobili šipe, steklenice in drugo. Da bodo zanaprej imeli gostje in gostilničarji mir pred takšnimi razgrajči jib bo treba pošteno kaznovati, da jim bo zanaprej minilo veselje do razgrajanja in pobijanja šip.

Ruše. Tu je umrl zadnje nedeljo popoldne gosp. Jožef Lasbacher, ruški nadučitelj v poklju, bivši ruški župan in častni občan ruške in lobniške občine. Ob njegovi gomili žaluje vsa občirna župnija, saj je bil pokojni dobi polovici vseh župljanov skrben učitelj in vesten vzgojitelj. Posebne zasluge si je priboril kot župan ruške občine v hudih dnevih svetovne vojne. Bil je tudi s svojo hčerko Albino med

nesrečnimi žrtvami, ki jih je sovražni nemški nacionalizem tiral v graške zapore; pa tudi ta bridka krivica ni zlomila njegove krepke volje, delal je naprej za blagor ljudstva, zvest svojemu Bogu, zvest svojemu narodu. Težka srčna bolezen ga je še le prisilila, da je izpregel. Pa zdaj so ga čakali še težji dnevi; sam bolan je pokopal obe ljubljene hčerki. Kot tretji jima je sledil on sam, zapuščajoč osamljeno nad vse skrbno in vzorno soprogo. Umrl je mož, kakršen se ne rodi vsak dan. Bodi mu ohranjen blag spomin v srcih hvaležnih učencev, za vsa njegova plemenita dela naj mu Bog podeli večno plačilo!

Gornja Sv. Kungota. Dne 25. novembra se je poročil v Gornji Sv. Kungoti vrli mladenič Andrej Marhal z mladenko Ivanka Reiterer na Cajziču. Kdor ne pozna blagega Andreja, ki je izvrsten sodar ter vedno zaposlen. Vsak hoče imeti dobrega Andreja kot sodarja, zato njegov delokrog sega daleč čez meje naše župnije. Z dušo in telesom je tudi vnet igravec našega prosvetnega društva ter ima od Boga poseben talent za gledališkega igralca, in je pri lanski prireditvi očaral s svojim milim nastopom kot pastir na betlehemski planjavi vse navzoče gledalce. Bog mu daj, da bi našel s svojo ženo Ivanka v novem stanu blagoslov in srečo in da bi ostala tudi zanaprej zvesta člana našega društva. Pri veseli gostiji pa se je nabralo za naše katoliško prosvetno društvo 65 Din, za kar jim Bog plačaj!

Jarenina. Učenci osnovne šole v Jarenini uprizorijo v nedeljo dne 8. decembra ob 3. uri popoldne igrico »Miklavž prihaja«. Nato sledi Miklavžev obdarovanje otrok. K tej ljubki prireditvi iskreno vabi vse majhne in velike Miklavže.

Sv. Anton v Slovenskih goricah. Ob priliki blagoslovljenja križa in ob desetletnici poroke Franca in Marije Zorko v Brengovi se je nabralo 305 Din za novo bogoslovje. Vsem darovalcem iskrena zahvala!

Sv. Anton v Slovenskih goricah. Dne 24. novembra so slavili v hiši Genovefe Zagoršek v Smolincih fantje Katarinin god. Vsled zavživanja šmarnice so se skregali in prišlo je do prelepa, v katerega poteku je udaril Janez Zagoršek posestniškega sina iz Andreja Ferdinanda Kuri z motiko po glavi, da je poknil lobanja in leži fant sedaj nezavesten. — V Kunovi, župnija Negova pa so se tudi stepli fantje v pijanosti in je bil eden od njih z nožem nevarno ranjen in leži v domači oskrbi v Oseku. Natančnejši podatki se še niso mogli dognati.

Gornja Radgona. Ob priliki blagoslovlitve križa pri g. Janezu Znidariču, posestniku v Črešnjevcih št. 27. so zbrali prijatelji revnega dijaštva za dijaško kuhinjo v Mariboru 100 Din. Vsem darovalcem iskrena zahvala!

Od Kapele pri Radencih. V Boračovi smo obhajali v nedeljo dne 24. novembra pri dobri krščanski Rihtarčevi družini lepo slovesnost — posvetitev presv. Srcu Jezusovemu. Pri tozadnevni pogostitvi smo se spomnili na pomanjkanje delavcev v vinogradu Gospodovem ter nabrali za sklad nove bogoslovnice 120 Din. — Srce Jezusovo naj vsem dobrohotnim darovalcem tisočero povrne!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na sedmini po pokojni Mariji Munda v Bratonečicah se je nabralo za mariborsko bogoslovje 125 Din.

Ormož. V Pušencih je umrl nagle smrti mlinar in posestnik Anton Senčar. Zvečer je bil še židane volje med družino, igral na klavir in pel, zjutraj je bil že mrlič, ker ga je zadela kap. — Na ormoški osnovni šoli se je pričel pouk za kmetsko nadaljevalno šolo in gospodinjski tečaj, na Humu pa tudi gospodinjški tečaj. — Neka 29 let stara Klara Cvetko iz štrigovske fare je v tukajšnji bolnici opravila na smrtni postelji prvo spoved in prejela prvo sveto obhajilo. V detinskih letih je padla s poda, se poškodovala, da ni mogla govoriti in ker je bila nekolično zaostala, je niso pošiljali v šolo. Vendar je dekleta samo od sebe želelo prejeti svete zakramente in je prav

vzgodno umrlo. — Za vse svetnike smo opazili nekaj novih čednih nagrobnih spomenikov na tukajšnjem pokopališču. Grobovi so bili lepo urejeni in ozaljšani. — Nekje se je dete igralo na oknu s kuhinjskim nožem, pa mu je nož padel na cesto in do krvi ranil v glavo nekega mimo idočega moža. Le sreča, da ni bilo hujše nesreče. Dotična mati bo v bodoče pač bolj pazila na otroka.

Ormož. Srečal sem se s starim modrijanom Premetenčkom. Tožil je, kako se ljudje za prazen nič in za manj kot oslovsko senco prepirajo in tožarajo in napravljajo drug drugemu nepotrebne stroške. Samo nekaj ljudi se pri tem smeje, je rekel in ti ljudje molijo vsako jutro, če sploh molijo kaj, da bi Bog ljudem še bolj pamet zmešal. Pravil je, da je bral v starih bukvah, kako so v starih časih prepirljive in tožarnike zdravili. Če sta se mož in žena prepirala in tožila, so ju zaprli v ozko kletko, jima dajali pičlo hrano in samo eno žlico, da sta si jo morala drug drugemu posojevati. Isto so storili s sosedi in mejaši, če so se pregrado imeli in ni bilo sloge med njimi. Hajdi — oba v eno luknjo, iz enega lonca sta jedla in z isto žlico zajemala. In Premetenček je pristavil, da bi najbrže tudi danes tako »vraštvo« pomagalo. — Na zadnjem sejmu je nek Hrvat kupil kravo od človeka šostran Drave. Ko pa bi se moral šteti denar, je Hrvat trdil, da se je pogodil za »forente«, prodajalec pa je kričal, da ni mislil dati za toliko in toliko »rajnskovo« ali goldinarjev, ampak za ravno toliko dinarjev. Preprij je šel sem in tja; kupec ni hotel dati dinarjev, prodajalec pa se je branil sprejeti forente, ker bi bil na vsak način močno oškodovan. Krava pa je med tem pogumno korakala po hrvatski zemlji in se ni brigala za to, ali je prodana za forente, ali krone, ali dinarje. Konec je naredila žandarmerija in Hrvat je lahko spravil v žep svoje forente, drug pa je gnal veselo domov kravico, ki je bila že v tako veliki nevarnosti. In je med potjo premišljeval, koliko stoletij bo še trajalo pri nas, da bodo ljudje v eni državi poznali samo en denar in se bodo stare šare otrsli.

Osluševci. Po komaj 6 dni trajajoči bolezni je v torek dne 26. novembra tega leta umrl 28 letni kovač Andrej Večerjevič radi prekasne operacije slepiča. Med vojno, ko je bil pokojnikov oče pri vojaki, se je le ta izučil kovaške obrti pri splošno znanem kovaškem mojstru gospodu Tomažu Korpar v Osluševcih. Za časa služenja kadrovskega roka se je pokojnemu Večerjeviču posrečilo priti v aeroplanško delavnico v Novem Sadu, kjer se je v svoji stroki izdatno izpopolnil. Po končanem vojaškem službovanju se je vrnil domov, kjer je po svojem umrlem očetu prevzel kovačijo ter isto postopoma z modernim kovaškim orodjem izpopolnjeval tako, da je zadnji čas slovela njegova delavnica kot ena najbolj popolnih v celi okolici. Ker je bilo njegovo delo dovršeno in je bil dostopen željam naročnikov, povrh pa na njegovi računi zmerni, je bil z delom vedno prebložen. Za časa lanskoletne regulacije Drave, mu je vodstvo iste poverilo vsa kovaška dela, na kar je bil ponosen, zanj samega za dokaz zaupanja. Pogreb, ki se je vršil v četrtek dne 28. novembra tega leta, ki ga je vodil šentlenarški župnik g. Zadravec ob asistenci mariborskega stolnega kapelnika g. Gašpariča ter gg. kaplanov Čarfa in Piveca, je pokazal, kako priljubljenost je pokojnik v vseh slojih užival. Vence z napisi mu je poklonilo izobraževalno društvo, kateremu je pokojnik na smrtni postelji iz svoje zapuščine poklonil 1000 Din, njegovi prijatelji, sosedje in prijateljice, domači in nešteto drugih, tako, da je bil voz s krsto od od vencev zakrit. Društveni pevski zbor pod vodstvom g. šolskega upravitelja Megla mu je za slovo zapel tri žalostinke, z nagovorom pa sta se poslovila g. župnik Zadravec in pokojnikov sosed Joško Lah, ob katerih ni ostalo nobeno oko suho. Tebi, dragi Andrej, naj bo domača zemljička lahka!

Konjice. Dne 23. novembra je bil poročen v Belgiji v mestu Eyzden g. Rudolf Jevšenak s Prihove z gđ. Nežko Grenkuš iz Gabrovij, hčerko Alojzija Grenkuš v Gabrovijah. Bila je več let cerkvena pevka in izvrstna igralka v društvenem domu v Konjicah.

Galičja, občina Velika Pirašca. Na dan svetle Katarine dne 25. novembra smo spremili k zadnjemu počitku ugledno posestnico, zlato mater in babico, kakor tudi sosedo gospo Nežo Videnšek iz Podgore, okraj Sv. Kunigunda. Kako je bila rajna, ki je dosegla visoko starost 82 let, priljubljena med svojimi farani, je pokazal njen pogreb. Na njeni zadnji poti jo spremljajo veliko prijateljev iz domače in sosednih župnij. Pri hiši žalosti je župan in bivši poslanec gospod Krajnc v iskrenih besedah povzdignil vrline nepozabne pokojnice kot matere, stare matere, vzorne gospodinje in svetovalke vsem, ki so se k njej zatekali v raznih prilikah. V njeni hiši ni bilo slišati ne prepira ne kletve. Posebno je še gospod-župan omenil, kako dobro in vzorno je rajna navzlic visoki starosti gospodarila na domačiji za časa cele vojne in ujetništva mladega gospodarja. Proti koncu svojega lepega govora je postavil gospod župan pokojnico vsem mladim gospodinjam za vzgled kot ugledno gospodinjo in globoko verno ženo. Ravno tako je pri odprtem grobu še domači gospod župnik v srce segajočih besedah orisal življenje rajne kot vzorne matere in vzgojiteljice svojih otrok, vnukov in pastork, kakor tudi globoko krščanske žene. Siromakom in cerkvi je bila njena roka vedno mila. Draga Nežka, spavaj v miru! Na svidenje nad zvezdami! Njenim domačim pa naše iskreno sožalje!

Sromlje pri Brežicah. Naša Marijina družba, fantovska in dekliška, je v dveh mesecih zgubila pet članov, ki so vsi samski stan zamenili z boljšim zakonskim stanom. Tako se je 30. septembra poročil uradnik vzajemne zavarovalnice gosp. Kljun Franc, organist s korno pevko, družbenko Kostrevec Marijo. 25. novembra so pa pred poročnim oltarjem stali 4 člani Marijine družbe, namreč dva brata: Petan Martin iz Sromelj št. 4, prednik naše Marijine družbe in njegova družica Matjašič Francka, članica Marijine družbe in pa član Marijine družbe Petan Alojz z družbenko Krošelj Angelo. Na gostilji se je nabralo za naše izobraževalno društvo 130 Din. Prava sreča naj vse te zakonske pare spremlja do konca njihovih dni! — Vinska kupčija se je tako hitro razvila, da je razen kakih 1000 hl vse vino razprodano.

ZA NAŠO DECO

O Miklavžu.

Temno je v sobi. Otroci sedijo v njej čisto sami. Danes pride sveti Miklavž. Kdo se ga boji? O, kdo se bo bal Miklavža! Lizika reče: »Jaz vem pesmico o svetem Miklavžu:

Miklavž, Miklavž,
kako rada te imam!
Le pridi, le pridi,
moliti že znam!»

»To ni nič! Jaz vem boljšo pesmico!« je zaklical predrzni Mirček. Postavil se je sredi sobe in je začel:

»Ljubi, ljubi moj Miklavž,
mislil, da se te bojim?
Če nam prideš danes sem,
kar naženemo te ven!»

»Da, da, to storimo!« je zaklicala vesela družbica.

»Cuj! Kaj je bilo to? Kaj ropoče po stopnicah? Kaj tava tako nerodno okrog? Vedno bliže prihaja. Kje je zdaj oče? Zvoni. Ropoče pred durmi. Hu, tu je. Miklavž, dolgo brado ima. Z globokim glasom vpraša: »Ali so bili otroci pridni?«

Čisto tiho je v sobi. Nihče ne črne besedice. Mirček stoji v kotu — in se joče.

Zgodba o kolaču.

(Pravljica.)

Zivela je kmetica, ki je imela nekoč šest mlatičev na skednju, katerim je pekla kolače za zajtrk. Enega je preveč spekla, tako, da je bil na eni strani na pol ožgan. To mu ni prijal. Zato je skočil iz ponve in je klical: »Utečem ti!

Tekel je iz kuhinje, skozi vežo ven in mimo skednja na polje z besedami: »Utekel sem ženi iz ponve in utečem tudi vam mlatiči!« — Vseh šest mlatičev je teklo za njim in kolač se je moral žuriti, da ga ne ujamejo. Prvi hlapec mu je bil že kar blizu za petami in malo je manjkalo, pa bi ga bil s cepcem. Ali kolač jo je ubral na polje in mlatiči so se vrnili.

Na polju ga je srečal zajec. Kolač je kričal: »Utekel sem ženi iz ponve, utekel sem šestim mlatičem in utečem tudi tebi, zajček kratkorepek!« Zdaj pa zajec za njim. Dohitel bi ga bil, če se ne bi bil obrnil kolač proti gozdu, kamor zajec ni hotel, ker se je bal lisice.

In res, tudi lisica je prišla. Kolač je zopet rekel: »Utekel sem ženi iz ponve, utekel sem šestim mlatičem, utekel sem zajčku kratkorepku in utečem tudi tebi, lisica debelorepka!« To je lisico prav pošteno razjezilo in hajd za kolačem. Ta pa jo je usmeril proti kmetiji, kamor zopet lisica ni mogla, ker se je bala psa.

Na dvorišču je stala stara svinja z enajstimi mladiči. Kolač je moral seveda tudi tu kričati: »Utekel sem ženi iz ponve, utekel sem šestim mlatičem, utekel sem zajčku kratkorepku, utekel sem lisici debelorepki in utečem tudi tebi, stara čofčof!«

»Kaj praviš?« je vprašala stara svinja in se je delala, kakor da ne bi dobro slišala. Kolač je pritekel malo bliže in se je postavil pokoncu pred svinjo. Ta je iztegnila rilec, kakor da bi hotela natančno poslušati, in kolač je začel: »Utekel sem ženi iz ponve, utekel sem šestim mlatičem, utekel sem zajčku kratkorepku, utekel sem lisici debelorepki in utečem tudi tebi stara...«

Haps! Stara svinja je hlastnila in je požrla polovico kolača. Druga polovica je zlezla brž v zemljo. Stara svinja je takoj začela riti; kajti hotela je imeti še drugo polovico. Poklicala je svojih enajst mladičev, da ji pomagajo pri iskanju. Ali kolikor so tudi rili, druge polovice kolača niso mogli najti.

Od tega časa rijejo vse svinje po zemlji okoli, pa druge polovice kolača še niso mogle dobiti.

Posledica nepremišljenosti

Na večer je bilo. Pri županovih je bila mlada dekla sama doma in je baš stopila iz kuhinje v sobo, da bi vse pripravila za večerjo. Pričakovala je, da se županovi vrnejo, ki so bili odšli na vas po nekem poslu. Dekla je prižgala najprej petrolejko, da bi potem pripravila mizo. Svetilka je slabo gorela in dekla je videla, da je bilo v njej premalo petroleja. Čula je sicer že pogosto, da se ne sme prilivati petroleja, če luč gori, ker se lahko pripeti nesreča. Kljub temu je šla po steklenico, je odvila gorilnik in je vlivala petrolej. Čeprav je mislila, da je vse napravila prav spretno, kljub temu je bila preblizu luči in naenkrat se je pojavil svetel plamen. Vsa preplašena je vrgla svetilko na tla in je hotela pogasiti ogenj. Pri tem si je zelo ožgala roke. Kričeč je tekala po sobi sem in tja.

V tem trenutku je vstopil gospodar z ženo in deco. Takoj je razumel, kaj se je zgodilo. Brž je pobral par vreč in pokril še tlečo mizo ter je tako pogasil ogenj. Prihiteli so še drugi ljudje in so priskočili k dekli, katera je imela hude opekline. Sreča je hotela, da se ji ni vnela obleka. Deklo so morali spraviti v bolnišnico, kjer je trpela več tednov težke muke.

Gotovo ne bo nikoli več prilivala petroleja v že gorečo svetilko.